

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

**FAKULTA PEDAGOGICKÁ
KATEDRA VÝTVARNÉ KULTURY**

MĚSTSKÉ ZÁKOUTÍ JAKO VĚČNÝ INSPIRAČNÍ ZDROJ
BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Tereza Cicvářková

Vizuální kultura se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce: MgA. Mgr. Stanislav Poláček

Plzeň, 2015

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

Plzeň, 15. dubna 2015

.....
vlastnoruční podpis

Ráda bych poděkovala svému vedoucímu bakalářské práce
MgA. Mgr. Stanislavu Poláčkovi za trpělivou a ochotnou pomoc
a odborné rady při tvorbě praktické části bakalářské práce.

Plzeň, 15. dubna 2015

.....
vlastnoruční podpis

ANOTACE

Cílem této bakalářské práce je znázornění výjevů inspirujících se fotografiemi pořízenými při cestování napříč Balkánským poloostrovem. Konkrétně se jedná o budovy, které jsou zachyceny v cyklu devíti barevných linorytů o rozměrech 70x70 cm.

Práce se skládá z teoretické a praktické části. Teoretická část bakalářské práce se skládá z úvodu do vybrané grafické techniky linorytu, kapitol zabývajících se současným českým linorytem a použitými inspiračními zdroji. Praktická část rozebírá průběh práce, pracovní postup a jednotlivé linoryty, které jsou zasazovány do kontextu s vyobrazenými budovami a mými pocity z návštěvy těchto míst. Přílohou práce je cyklus devíti linorytů a fotografie pořízené na cestách.

Klíčová slova: grafika, tisk z výšky, linoryt, Balkánský poloostrov

ABSTRACT

The aim of this bachelor work is visualization of scenes which are inspired by the photos taken during traveling across Balcan peninsula. Particularly these scenes are buildings captured in set of nine coloured linocuts of size 70x70cm.

The theoretical part of the work consists of introduction into used graphic technique of linocut, chapters dealing with contemporary linocut and used sources of inspiration. In practical part of the bachelor work the process of creation, technique and working process are described. The individual linocuts are put into context of pictured buildings and my feelings of visiting these places. The appendix contains photos which were inspiration for the linocuts and photos of the linocuts.

Key words: graphics, relief printing, linocut, Balkan peninsula

OBSAH

1. ÚVOD	2
2. TEORETICKÁ ČÁST	3
2.1. TISK Z VÝŠKY.....	3
2.2. SOUČASNÝ ČESKÝ LINORYT	4
3. PRAKTICKÁ ČÁST	7
3.1. TÉMA A TECHNIKA	7
3.2. PRACOVNÍ POSTUP	8
3.3. NÁMĚTY A KOMPOZICE OBRAZŮ	9
3.3.1. OBRAZ Č.1, „AKADEMIE V SARAJEVU“	9
3.3.2. OBRAZ Č.2, „MEŠITA V GUSINJI“	10
3.3.3. OBRAZ Č.3, „ANTICKÉ SLOUPY V DRAČI“	11
3.3.4. OBRAZ Č.4, „PEVNOST BERAT“	12
3.3.5. OBRAZ Č.5, „MĚSTO VLORA“	13
3.3.6. OBRAZ Č.6, „PEVNOST GIROKASTĚR“	14
3.3.7. OBRAZ Č.7, „SRDCE JEŽÍŠOVO VE SKOPJI“	15
3.3.8. OBRAZ Č.8, „KŘÍŽ TISÍCILETÍ VE SKOPJI“	16
3.3.9. OBRAZ Č.9, „SKOPJE“	17
3.4. BARVY A BAREVNOST OBRAZŮ	18
3.4.1. BAREVNOST OBRAZU Č.1.	18
3.4.1. BAREVNOST OBRAZU Č.2.	18
3.4.1. BAREVNOST OBRAZU Č.3.	19
3.4.1. BAREVNOST OBRAZU Č.4.	19
3.4.1. BAREVNOST OBRAZU Č.5.	20
3.4.1. BAREVNOST OBRAZU Č.6.	20
3.4.1. BAREVNOST OBRAZU Č.7.	21
3.4.1. BAREVNOST OBRAZU Č.8.	21
3.4.1. BAREVNOST OBRAZU Č.9.	22
4. ZÁVĚR	23
5. RESUMÉ	23
SEZNAM LITERATURY	1
PŘÍLOHY	4
OBRAZY	4
FOTOGRAFIE	9

1. Úvod

V bakalářské práci na téma: „Městská zákoutí jako věčný inspirační zdroj“ se zabývám tvorbou cyklu 9 barevných linorytů o rozměrech 70x70 cm, jejichž náměty jsem čerpala při cestování. V praktické části jsem se snažila zachytit místa, která jsem navštívila poprvé a která mi přišla něčím zajímavá. V teoretické části práce bych ráda popsala průběh tvůrčího procesu, můj pracovní postup a výběr námětů do jednotlivých kompozic obrazů. Také bych se zde ráda zabývala obecně technikou tisku z výšky a současným českým linorytem.

2. TEORETICKÁ ČÁST

2.1. TISK Z VÝŠKY

Tuto kapitolu věnuji obecně tisku z výšky, linorytu a linořezu a barevnému a ručnímu tisku.

Tisk z výšky je nejstarším souborem tiskových metod. Technika těchto tiskových metod funguje tak, že se obraz nakreslí na tiskovou matici, ze které se následně odstraní místa, která se nemají tisknout. Toho se docílí buď chemickým, nebo mechanickým způsobem. Místa, která zůstanou na tiskové formě neodstraněná, se nanese barvou, která se následně natiskne na papír. Pro tiskovou matici můžeme použít různé druhy materiálů. Zvolený materiál udává tisku specifický charakter.¹

K tvorbě linorytu používáme nejrůznější rydla z ocelového plechu profilu U či V. Těmito rydly vyryjeme na netisknoucích místech celou vrstvu linolea, aby se na tyto místa nenanášela barva. Před samotným tiskem, si připravíme barvu na skleněnou či mramorovou desku. Barvu nejdříve rozválíme válečkem na desce a následně nanášíme na tiskovou matici buď naválením, nebo tupováním. K tisku používáme tiskařské barvy na linoryt a při nanášení musí být barva naneseena souvisle a jedolitě.²

Na takto připravenou tiskovou matici, opatrně položíme papír. Výsledek tisku můžeme částečně ovlivnit správným výběrem papíru. Také je vhodné (především u silnějších papírů a čtvrtků), papír před tiskem navlhčit. Samotný tisk se provádí buď na tiskařském lisu, nebo (a to především velké formáty) ručně. Ruční otištění provádíme s pomocí knihařské kostice nebo třecího disku. Když máme celý obraz dobře otištěný, papír opatrně vezmeme a stáhneme jej za jeden roh. Dokončené tisky necháváme volně rozložené schnout.³

Každý z jednotlivých tisků z jedné tiskové matrice, je považovaný za originál. Nelze provést dva naprosto totožné tisky. Celkové množství výtisků by nikdy nemělo překročit určitý limit. Také obecně platí, že čím méně je výtisků, tím jsou vzácnější a materiálně hodnotnější.⁴

2.2. SOUČASNÝ ČESKÝ LINORYT

V druhé kapitole bych se chtěla zaměřit na současný český linoryt a jeho nejvýznamnější osobnosti.

MICHAL CIHLÁŘ

Michal Cihlář se narodil v roce 1960 v Praze. Vystudoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou, atelier knižní grafiky a písma. Věnuje se především linorytu, ale i ilustraci, typografii a koláži. Michal Cihlář byl zásadně ovlivněn Andy Warholem, což se projevilo při linorytových reprodukcích užité grafiky.

Technikou barevného linorytu se zabývá už od roku 1981. Uspořádal 40 samostatných výstav a zúčastnil se více než 90 výstav u nás i v zahraničí. Získal několik ocenění, v roce 1985 cenu Arna Sáňky v soutěži o nejkrásnější knihu, v roce 1989 výroční cenu Pantonu a za svůj přínos v grafice v roce 2002 obdržel cenu Vladimíra Boudníka.

Z užité grafiky se věnoval tvorbě plakátů, vstupenek, poštovních známek a knižní ilustraci. Vytvořil grafický vizuální styl Pražské Zoologické zahrady. K pozdním dílům Michala Cihláře patří cyklus inspirovaný fotografiemi jeho dcery.^{5,6,7}

„V Posledním desetiletí společně se ženou, Veronikou Richterovou, dokumentárně fotografují a ze svých cest sestavují autorské publikace, např. Cuba v detailech a Kambodža v detailech. Monotematickou monografii díla Zvěrstvo vydali roku 2007.“⁷

PAVEL PIEKAR

Pavel Piekar se narodil v roce 1960 v Ostravě. Studoval stavební fakultu na Českém vysokém učení technickém v Praze. Také docházel na „soukromá výtvarná školení u doc. Bohuslava Kutila a manželů Jenny a Jana Hladíkových.“¹⁰ Od roku 1990 je zaměstnán v Národní galerii v Praze a je členem umělecké besedy. Věnuje se především černobílému a barevnému linorytu, ale i realistické kresbě tužkou, tuší a barevnými tušemi.

„S technikou linorytu systematicky pracuje od roku 1983. Výsledná grafika vzniká podle přesné kresby, ze kterých se kopírují jednotlivé desky – barvy výsledného

soutisku. Podle obtížnosti tématu, se počet jednotlivých desek pohybuje mezi 5 – 50. Každá barva má svoji vlastní desku. Tiskne autorsky, v malých nákladech, barevné odstíny jednotlivých desek vznikají mícháním tiskařských a olejových barev.“¹⁰

Ve svých cyklech linorytů se zabývá především krajinami, městskými zátišími, posvátnými prostory, portréty a skupinovými scénami. V některých grafických listech se inspiroje například Albrechtem Dürerem či Matthiasem Grünewaldem.^{8, 9, 10}

VÁCLAV MALINA

Václav Malina se narodil v roce 1950 v Plzni. Vystudoval Pedagogickou fakultu v Plzni a Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Zabývá se grafikou, ale i malbou. V raném období se věnoval výrazně koloristické malbě, později se posunul pod vlivem Zdeňka Sýkory k obrazové skladbě čistých geometrických ploch a silných linií.

Ve výtvarném umění v Plzni zastává Václav Malina významnou roli jako pedagog, kurátor a výtvarný publicista a v letech 2000 – 2009 byl ředitelem Galerie města Plzně.^{11,12}

JAN VIČAR

Jan Vičar se narodil v roce 1967 ve Svitavách. Vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze. Zabývá se především grafikou, a sice linorytem, dřevorytem, dřevořezem a mědirytem.

Technika linorytu je mu z grafických technik nejbližší, matrici zpracovává rydly ale i mezzotintovou skoblinou či ruční cirkulovou pilou. „Výsledný otisk někdy ještě ručně domalovává či podmalovává. Individuální autorské zásahy v průběhu procesu tisku, velké formáty, nízký náklad, neortodoxní podložky i způsob adjustace – to vše dělá z Vičarových prací v pravém slova smyslu grafické obrazy, které mají skoro vždycky charakter unikátu tak, jako v případě malby.“¹⁴

V letech 1995 – 2008 se zabýval pedagogickou činností, působil na 120 kolektivních výstavách a také absolvoval mnoho stipendií a rezidenčních pobytů v zahraničí. Za své grafické práce byl několikrát oceněn a spoluzaložil grafickou dílnu v Česko – německém centru umění na Kvildě na Šumavě.^{13, 14}

JINDŘICH RŮŽIČKA

Jindřich růžička se narodil v roce 1947 v Polici nad Metují. Vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze. Zabývá se linorytem, ale i kresbou, malbou, fotografií, serigrafii a sítotiskem. Kromě autorských prací se věnuje také restaurátorství.

„Především v obrazech, jako by hledal tvary zviditelňující architekturu vnitřního světa. V technice a technologii malby uplatňuje svůj dlouholetý zájem o staré malířské postupy a restaurátorské zkušenosti. Většinu barev si připravuje sám a pracuje s některými pigmenty z vlastní těžby (okry, červená a zelená zem a tmavé umbry).“¹⁵

Do této chvíle uspořádal třicet samostatných výstav a své práce vystavoval na 137 společných výstavách, z nichž 57 bylo v zahraničí. Za své práce byl několikrát oceněn.^{16, 17}

VIKTOR KARLÍK

Viktor Karlík se narodil v roce 1962 v Praze. Absolvoval Hellichovu střední průmyslovou školu v Praze. „Je to malíř, grafik, autor plastik a objektů, považovaný za nejvýznamnějšího výtvarného umělce tzv. druhé generace českého undergroundu.“¹⁸

Byl spoluzakladatelem a výtvarným redaktorem v časopise Revolver revue a stál u zrodu týdeníku Respekt. Za své grafické práce byl několikrát oceněn a o jeho dílech vyšlo několik knih. Vystavuje nejen v Čechách, ale i v zahraničí.^{18, 19}

V roce 2000 vyšlo Karlíkovi album s názvem Linolea, v této knize popisuje umělcovu tvorbu Zbyněk Hejda. Ve svých linorytech se Viktor Karlík zabývá především kompozicí, tvary oproti malbě velice zjednodušuje a předměty a figury zaznamenává pouze liniemi. Při tvorbě linorytů se věnuje výhradně černobílému tisku.

3. PRAKTICKÁ ČÁST

3.1. TÉMA A TECHNIKA

Téma mé bakalářské práce zní „ Městská zákoutí jako věčný inspirační zdroj“. Na začátku práce bych ráda zmínila, jak probíhal můj výběr tématu, z jakého důvodu jsem později téma změnila a také proč jsem si vybrala právě tuto techniku.

O grafické techniky jsem se začala zajímat během praxe na střední škole, kdy jsem se dostala na akademii výtvarných umění v Praze, kde jsem si mnohé grafické techniky vyzkoušela. Grafických technik se mi zalíbilo více, ovšem technika linorytu mi zůstala nejbližší. K výběru této techniky mě tedy vedlo to, že mi přijde práce s linem zajímavá a velice mě baví.

Tématem mé bakalářské práce mělo být původně „zátiší jako věčné téma“. Na počátku jsem měla představu, že si vyberu několik výtvarných slohů a že vytvořím parafráze na tyto umělecké směry tím způsobem, že se jimi budu inspirovat a vytvořím zátiší s moderními předměty ze současnosti. Slohů, kterými bych se mohla inspirovat, ale nebyl dostatek a tak jsem se od slohů snažila dostávat ke konkrétním autorům. Několik autorů jsem si vybrala a začala jsem skicovat první návrhy moderních zátiší. Velice rychle jsem ale zjistila, že zátiší tvořená různými digitálními přístroji, snowboardy, skateboardy a elektronikou se mi vlastně vůbec nelíbí, vlastní tvorba mě přestávala bavit a nevěděla jsem jak postupovat dál. K velkému zlomu u mě došlo během léta loňského roku, kdy jsem se vydala s kamarády na dva týdny offroadem po Balkánském poloostrově. Byl to můj první výlet tohoto typu a byla jsem z něj opravdu nadšená. Načerpala jsem tam ohromné množství inspirace, vše kolem sebe jsem si fotila a uvědomila jsem si, že to je ten pravý zdroj pro náplň mé bakalářské práce. Začala jsem tvořit různá zátiší s výjevy z cest. Postupně jsem ale začala dostávat do obrazů čím dál více budov a menší předměty se mi z obrazů postupně vytrácely. Mé obrazy se tedy začaly nacházet někde mezi zátiším a krajinou, kdy jsem obrazy skládala z různých budov. Budovy umístěné do obrazu většinou spojuje poloha, např. město, nějaká oblast nebo stát. Nejvíce inspirací jsem nasbírala ve Skopji, v hlavním městě Makedonie. Toto město se mi z hlediska architektury velice líbí i přes to, že většina budov, které se tváří jako památky jsou nově postavené budovy.

3.2. PRACOVNÍ POSTUP

Na začátku praktické části bakalářské práce jsem pracovala na návrzích. Při tvorbě návrhů jsem používala nejdříve techniku kresby tužkou, pastelkami a fixami na bílé čtvrtky, později jsem zvolila techniku malby temperou na barevné papíry. Když jsem začala mít jasnější představu o tom, co budu realizovat jako linoryty, začala jsem dělat návrhy ve výsledné velikosti. Zvolila jsem si čtvercový formát papíru o rozměrech 70x70 centimetrů. Pro tiskovou matrici jsem volila pevné, 3 milimetry silné zátěžové linoleum. Na linoleum jsem si nejdříve tužkou překreslila návrhy a k rytí obrazů do linolea jsem použila přibližně pět různých druhů rydel tvarovaných do tvaru U a V. Když jsem vyryla všechny netisknouce plochy, tiskové matrice byly připravené pro tisk. Doba vyrytí jednoho obrazu byla přibližně osm až dvanáct hodin.

Před samotným tiskem, jsem si připravila barevné papíry a barvy jsem si nalila na skleněnou desku. Pro nanášení barvy na linoleum jsem zvolila techniku tupování. K této technice tupování se mi nejvíce osvědčilo použití houbiček na nádobí, které jsem nastříhala na menší části a pak jsem s nimi nanášela barvu ze skleněné desky na linoleum. Vzhledem k tomu, že jsem linoryty tiskla ručně, jsem potřebovala na tiskovou matrici nanést větší vrstvu barvy, než kdybych obrazy tiskla v tiskařském lisu. Po té, co jsem na tiskovou matrici nanesla dostatečné množství barvy, jsem na ni přiložila papír a ruční tisk jsem prováděla za pomoci velkého hladkého kamene.

Když byly tisky hotové, sušila jsem je přibližně kolem třiceti hodin na sušáku na prádlo. Tisknutí jsem prováděla celkem třikrát a to tak, že jsem vytiskla vždy tři obrazy ve třech barevných provedeních. Každý tisk mi trval přibližně půl hodiny, celkově jsem nad tisknutím strávila přibližně patnáct hodin.

3.3. NÁMĚTY A KOMPOZICE OBRAZŮ

V této kapitole bych se ráda zabývala jednotlivými obrazy. Chtěla bych popsat, co se na obrazech vyskytuje a proč jsem jaké náměty zvolila. Inspiraci jsem čerpala při cestách po Balkánském poloostrově, především v Bosně a Hercegovině, Černé hoře, Albánii a nejvíce inspirativním městem z hlediska architektury pro mě bylo Skopje. V tomto městě bylo tolik zajímavých budov, že jsem je znázornila na třech obrazech. Při tvorbě linorytů jsem se zaměřila na kresbu budov, které mě něčím zaujaly.

3.3.1. OBRAZ Č. 1, „AKADEMIE V SARAJEVU“

Náměty pro první obraz jsem čerpala v Sarajevu, hlavním městě Bosny a Hercegoviny. Toto město se mi příliš nelíbilo, ale i tak jsem v něm našla několik budov, které mě inspirovaly a které jsem použila do tohoto linorytu.

Moc se mi líbila budova akademie výtvarných umění, kterou jsem vyryla do pravé části linorytu. (viz. fotografie č. 1)

Jako další, jsem použila do tohoto linorytu most, který se nachází před budovou akademie a vede přes řeku Miljacka. Most navrhli studenti akademie a dali mu latinský název „Festina Lente“ což v překladu znamená: „spěchej pomalu“. Právě tento most jsem do obrazu umístila proto, že mě velice zaujal svým designem. Vyryla jsem ho doprostřed obrazu, ve kterém představuje jakési propojení historie s modernou, propojuje se zde minulost se současností a neúspěch s úspěchem.

Zatímco budova akademie na pravé straně představuje současnou moderní dobu, budova vlevo je jakousi lehce abstraktní budovou, symbolizující smutnou minulost.

Většina budov po celém Sarajevu na sobě má ještě stále pozůstatky občanské války v 90. letech minulého století. Když jsem se po Sarajevu procházela, vyvolávalo ve mně docela silné emoce to, jak je město ještě stále poznamenané válkou. Chtěla jsem tedy zachytit jak depresivní atmosféru Sarajeva, tak i jeho krásu.

I přes to, že je Sarajevo proslulé především atentátem na Františka Ferdinanda d'Este, nerozhodla jsem se pro ztvárnění budovy přímo se týkající této události, jelikož na mě nijak nezapůsobila oproti historicky nevýznamné, přesto nádherné, budově akademie.

3.3.2. OBRAZ Č. 2, „MEŠITA V GUSINJI“

Druhý obraz zachycuje město jménem Gusinje, což je město ležící ve východní části Černé hory, poblíž hranic s Albánií. V tomto městě jsme na jedné louce strávili naši druhou noc dovolené. Místo, na kterém jsme nocovali, bylo opravdu nádherné. Spali jsme na obrovské louce, na níž byl jedinou stojící budovou rodinný dům pána, se kterým se moji kamarádi znali již z předešlé dovolené.

Na všechny strany byl nádherný výhled na hory. Na tomto místě byla opravdu úžasná atmosféra a moc ráda na to místo vzpomínám. Z tohoto důvodu jsem se rozhodla zaznamenat do tohoto obrazu dům, který mi připomíná to nádherné místo. Umístila jsem ho do pravé části obrazu. Celé město Gusinje se nachází v údolí a je ze všech stran obklopené horami. (viz. fotografie č. 2)

Do levé části jsem umístila dominantu města, kterou je mešita zvaná Radončica. Do pravé spodní části obrazu jsem umístila tři malé budovy, které se nacházejí před vchodem do druhé mešity s názvem Vezirova. Nedokáží s jistotou říct, jaký účel mají tyto malé budovy u vchodu do objektu s mešitou, ale líbilo se mi, jaký tvořily v tomto komplexu budov celek. Tyto budovy by mohly s trochou nadsázky sloužit například jako úložiště pro lopaty na odhazování sněhu, kterého zde prý v zimě napadne až ke třem metrům. (viz. fotografie č. 3)

Původně jsem chtěla do obrazu zachytit celou mešitu, upřednostnila jsem ale jen její vstupní část a do pozadí těchto malých stavení jsem zachytila dům, který sice není žádnou památkou, ale mám hezké vzpomínky na místo, kde se nacházel. O účelu budovy, kterou jsem umístila do pozadí obrazu toho příliš nevím, ale velice mě zaujala svou architekturou, proto jsem si ji vyfotila a umístila ji do obrazu. Tato budova se nacházela mezi rodinnými domy v jedné z bočních ulic vedoucích z centra města. Předpokládám, že se jedná o vilu movitějšího občana vesnice Gusinje. (viz. fotografie č. 4)

3.3.3. OBRAZ Č. 3, „ANTICKÉ SLOUPY V DRAČI“

Námět pro třetí obraz jsem čerpala v Albánském městě Drač (Durrës). Je to druhé největší město Albánie. Toto město se mi líbilo, především jeho historická část s antickými sloupy a s amfiteátre. V tomto městě jsem se poprvé setkala se zvláštním Albánským elektrickým vedením. Jelikož v České republice již nějakou dobu lpíme na bezpečnosti, nemůžeme se na našem území s ničím podobným setkat. Poté už mě na cestách nikde nepřekvapilo, ale v tomto městě, bylo opravdu na hodně místech. Jednalo se o nepochopitelnou, chaotickou změť kabelů omotanou kolem sloupů. Tyto kabely vedly ve výšce asi tří metrů mezi téměř všemi domy a působily dojmem, jako by si každý občan Drače zapojoval tuto elektřinu sám. Těchto kabelů jsem si všimla, když jsme si šli prohlédnout antické sloupy v historickém centru města.

Kontrast mezi sloupem s rozvodem elektrické energie a antickými sloupy mi přišel natolik zvláštní, že jsem se rozhodla jej zachytit na tomto obraze. Zaujala mě myšlenka, že k dnešní moderní době se úzce váže elektřina a antické sloupy jsou symbolem stáří a historie. Jejich propojení vytváří dojem stálosti místa a času. Samozřejmě si toho všimne spíše turista, než místní obyvatel, pro kterého je tento výjev zcela běžný.

Dva antické sloupy Korintského typu jsem umístila do pravé přední části a dva sloupy jsem umístila do pozadí. Do levé části obrazu jsem zachytila sloup s vedením elektrického napětí. Tento obraz jsem vyryla jako první, jelikož mě velice zaujal námět sloupů. Právě toto spojení starého s novodobým. (viz. fotografie č. 5 a 6)

Na této dovolené jsem v tomto městě viděla poprvé moře, ale i přes to, že jsem se na ně velice těšila, antické sloupy a kabely vedoucí elektřinu mě zaujaly více, proto jsem je ztvárnila v tomto obraze.

3.3.4. OBRAZ Č. 4, „PEVNOST BERAT“

Na čtvrtém linorytu je vyobrazena pevnost v Albánském městě Berat (Berat castel). K pevnosti se stoupá dlouhou cestou dlážděnou bílými kameny, která je lemována domy podobnými těm, které se nacházejí v pevnosti. Pevnost samotná mě zaujala svojí jednotností. Všechny domy v pevnosti jsou bílé s červeno-hnědou střechou, působí historicky, ale zároveň jsou všechny tyto domy obydlené. Celá pevnost je opevněná a turisté při příchodu platí vstup. Je velmi zajímavé, že turista zaplatí vstup a může se, oproti nám známým památkám v Čechách, pohybovat všude po celé pevnosti absolutně bez omezení. S tímto přístupem jsme se setkávali všude po celé Albánii a ani jednou se nám nestalo, že by měl někdo nějaký problém s tím, že jsme někde, kde nemáme co dělat.

V kontrastu s fotografujícími turisty se v těchto místech pohybují místní lidé, kteří zde žijí, věší prádlo, prodávají suvenýry, nebo jen postávají a povídají si s turisty. Možná, že krása a romantičnost těchto zdí přispívá k tomu, že jsou místní obyvatelé neuvěřitelně vstřícní a přátelští.

Na obraze jsem se snažila zobrazit pár domů nacházejících se v pevnosti, spolu s výraznými znaky života v nich. Na střechách některých budov se jsou umístěné barely na vodu, na některých dokonce satelitní přijímače a v okolí domů se nacházejí sloupy s vedením elektrické energie. (viz. fotografie č. 7 a 8)

Jen mě mrzí, že kostel, který se zde nacházel, byl za komunistického režimu stržen a přestaven na obytný dům. Pokud by tento kostel stál, jistě by byl zajímavým námětem pro mou práci. O jeho osudu jsme se dozvěděli od místního prodejce ikon, který nám zároveň řekl, že svého času se v pevnosti nacházelo přes třicet kostelů.

3.3.5. OBRAZ Č. 5, „MĚSTO VLORA“

K páté kompozici mě inspirovalo Albánské město Vlora. V tomto městě mě zaujal rozdíl mezi životem místních obyvatel na okraji města, kde domy nevypadají příliš pěkně a místy dokonce připomínají staveniště. Na střechách těchto domů jsou postavené barely, ve kterých si lidé ohřívají na slunci vodu. V kontrastu s těmito obydleními se v centru města nacházejí turistické zóny plné moderních hotelů a turistických pláží.

Kompozici tohoto obrazu jsem se rozhodla navrhnout tak, že dominantní hotely tvoří střední a levou část obrazu a budovy z chudinské čtvrti jsem umístila do přední části linorytu. Je mi líto, že se mi nepodařilo vyfotit dům, nedaleko města Vlora, který byl ve vnitrozemí a vypadal jako přední část zaoceánského parníku. Tato monumentální a přepychová vila by vytvářela mnohem větší kontrast oproti chudým a jednoduchým domkům, které zpravidla stály na vyvýšených sloupech. Zajímavý je důvod onoho vyvýšení. V Albánii ještě donedávna platilo zajímavé pravidlo krevní msty. Jednalo se o celkem složitý soubor pravidel, podle kterých měl člen jedné rodiny povoleno zavraždit člověka, který nějak ublížil jeho rodu. Právě proto se obytné budovy stavěly, a ještě do dnes staví vyvýšené, nebo s neobývaným přízemím. To aby nebylo tak jednoduché být někým napaden. (viz. fotografie č. 9 a 10.)

Hotely ve městě ukazují, že se Albánie snaží o přisun turistů. Zároveň je ale smutné, že kolem hotelů je vidět bída místních obyvatel. I přes chudobu, ve které se místní lidé nacházejí, jsou velmi přívětiví, působí klidně a spokojeně. Možná by se zde dal nalézt paradox. Západní turisté se jedou odreagovat pryč od stresu a shonu moderní doby a platí za to velké peníze. Oproti tomu místní obyvatelé peníze na dovolenou nepotřebují, proto nemají stres z vydělávání peněz na rekreaci.

Ve městě Vlora jsme se příliš dlouho nezdrželi, ale i tak jsem si neodpustila vyfotit jeho atmosféru a následně ji aplikovat do obrazu, jelikož zde kontrast bil do očí.

3.3.6. OBRAZ Č. 6, „PEVNOST GJIROKASTËR“

Při tvorbě tohoto obrazu jsem se inspirovala návštěvou dalšího Albánského města, které se jmenuje Gjirokastër. V tomto městě se nachází na vrcholu kopce stejnojmenná pevnost Gjirokastër z osmnáctého století.

Po opravdu náročném výstupu k pevnosti nás okouzila velikost tohoto objektu. Byť již mnoho budov nestojí, člověk si dokáže představit velkolepost tohoto hradu, který bych nedokázala vtěsnat jen do jediného linorytu. Proto jsem zde zachytila pouze ty nejvýraznější prvky.

V objektu pevnosti se nachází zajímavé muzeum vojenské techniky a také citadela, která je zde velkou dominantou. Tuto citadelu jsem se rozhodla umístit do horní části obrazu, aby působila taktéž dominantně. Pod citadelu jsem umístila řadu oblouků, které se nacházely v částečně zříceném prostoru pevnosti. Do pravé spodní části jsem znázornila vojenskou techniku z vojenského muzea. Muzeum samotné nás překvapilo svou volností. Každý z nás se posadil na protiletadlový kanón a paní, která prodávala lístky, nás jen s úsměvem pozorovala. Budova v levé spodní části obrazu představuje bývalé vězení v objektu pevnosti. Do levé horní části jsem umístila kovovou konstrukci kopule, která se nacházela taktéž v pevnosti. Když se tato konstrukce zakryje plachtou, slouží jako přístřešek při různých festivalech, které se v pevnosti konají. ^{(viz.}

fotografie č. 10-14)

Záměrně jsem na věž citadely nevyryla hodiny. Přišlo mi jako dobrý nápad zvýraznit věž, která čas neukazuje, protože působí dojmem, že zde bude stát věčně a v tichosti sledovat jak plyne čas. Od postavení pevnosti, přes první a druhou světovou válku, s výhledem na americké válečné letadlo z šedesátých let, až na nás v roce 2014 a dále do budoucna. I přes to, že hodiny na věži její čas ukazují, pevnost vypadá, jako by se jí čas netýkal.

3.3.7. OBRAZ Č. 7, „SRDCE JEŽÍŠOVO VE SKOPJI“

V posledních třech obrazech jsem se pokusila zachytit krásy architektury města Skopje, hlavního města Makedonie. Je nesmírně zajímavé, že po zemětřesení v roce 1963 ve Skopji, které zničilo většinu památek, město vytvořilo novou síť moderních pseudo-památek. Proto v mých třech následujících linorytech je znázorněno mnoho budov působících antickým dojmem. Opak je pravdou, tyto budovy jsou postavené mezi lety 2007 - 2014 a některé z nich se stále ještě staví. Na jednu stranu město vypadá krásně, živě a jedinečně, zároveň se občas člověk nemůže vyhnout dojmu, že některá náměstí působí až přes míru kýčovitě.

V prvním ze tří obrazů znázorňujících Skopje, jsem do pravé části obrazu umístila budovu muzea makedonského boje za nezávislost (Museum of the Macedonian Struggle). Zajímavostí je, že se v muzeu nachází originál deklarace nezávislosti z roku 1991. Exhibice zahrnuje období od začátku odbojového hnutí proti osmanské nadvládě, do doby nezávislosti v Jugoslávii. (viz. fotografie č. 15)

Ve střední části obrazu je znázorněn katolický kostel Posvátného srdce Ježíšova (Catholic Church – Sacred Heart of Jesus). Tento kostel mě zaujal svou neobvyklou moderní architekturou. Kostely tohoto typu například v Praze se mi sice běžně příliš nelíbí, ale v kontrastu s ostatními Makedonskými budovami se tento kostel do tohoto prostředí dle mého názoru velmi hodil. K tomuto kostelu patří i věž se zvonící, která se nachází hned vedle kostela po jeho levé straně. (viz. fotografie č. 16)

Do levé horní části obrazu jsem vyryla mešitu Mustafa Paši, která se nachází v historické části města. Tato budova je jednou z mála posledních dochovaných památek, jedná se o budovu vystavěnou v patnáctém století. Záměrně jsem mešitu umístila za kostel, abych tak znázornila existenci dvou různých náboženství, křesťanství a islámu, které poklidně fungují vedle sebe. Je pozoruhodné, že v dnešním světě, kde nám média dnes a denně předkládají zprávy o nevrživosti mezi muslimy a křesťany, je Skopje a zároveň i celý Balkánský poloostrov, příkladnou ukázkou toho, že problém nemusí být pouze v náboženství.

3.3.8. OBRAZ Č. 8, KŘÍŽ TISÍCILETÍ VE SKOPJI“

Do levé části tohoto obrazu jsem umístila Kříž tisíciletí (millenium cross), který se nachází na vrcholu Vodno ve Skopji v Makedonii. Kříž tisíciletí je nejvyšším monumentálním křížem na světě a byl vystaven u příležitosti výročí druhého tisíciletí křesťanství. Být pod ním a sledovat jeho velikost byl moment, který se mi vtiskl do paměti, a od té chvíle jsem věděla, že jej ztvárním v jednom ze svých obrazů.

Do levého dolního rohu jsem umístila lanovku, kterou jsme se dostávali na vrchol kopce ke kříži. K lanovce nás dovezl červený patrový autobus, který byl velmi podobný slavným Londýnským double deckerům. Výhled již z autobusu vyvolával úžas. Pohled na kříž na vrcholu přede mnou a na Skopji za mnou mne doprovázel až k lanovce. Dlouho jsem přemýšlela jak tento výjev zachytit do linorytu. Nakonec jsem se rozhodla pro to, nakreslit lanovku samotnou, která zároveň opět vytváří drobný kontrast s kostelem svatého Klimenta, který jsem umístila do pravé poloviny obrazu. Jedná se o hlavní kostel makedonské pravoslavné církve. (viz. fotografie č. 17, 18, 19)

Nad kostel svatého Klimenta jsem umístila Kostel svatého Konstantina a Heleny. Tento kostel je teprve ve výstavbě a v době kdy jsem v Makedonii byla, to byl na tomto místě pouze betonový skelet budovy. Zde je krásně vidět, jak již bylo zmíněno u obrazu číslo sedm, jak se tvoří nové památky. Tento kostel bude jednoho dne působit jako monumentální, dobře zachovalá, historická budova. Tak to je zde u všech nově postavených budov, ale zrovna na této je krásně vidět kontrast mezi dokončeným a rozestavěným kostelem. Uprostřed Skopje se nachází spousta rozestavěných budov, z nichž mě tato zaujala nejvíce. (viz. fotografie č. 20)

Do pozadí této rozestavěné budovy jsem umístila mešitu Mustafa Paši, kterou jsem z opačného pohledu umístila již do obrazu číslo sedm. Tato mešita mě zaujala opravdu hodně, proto jsem se rozhodla ji v předchozím obraze zachytit z jedné strany a v tomto obraze ze strany druhé.

3.3.9. OBRAZ Č. 9, „SKOPJE“

V posledním obraze, jsem do pravé horní části umístila budovu Makedonského muzea archeologie (Macedonian Museum of Archeology Building). V tomto muzeu jsou umístěné předměty, jejichž stáří se odhaduje až na 10 000 let. Tato stavba mě zaujala svým vzhledem, líbí se mi kontrast skleněných tabulí umístěných mezi antickými sloupy lónského typu. Opět zde vyčnívá snaha o vytvoření budovy v antickém stylu, ovšem moderna zasazená do této budovy, z ní vytváří pro někoho jedinečnou a pozoruhodnou, pro jiného nevkusnou a kýčovitou stavbu. Dle mého názoru, ale tato budova krásně zapadá do moderní zástavby, nevyčnívá a dodává celé části města kolem náměstí jedinečný ráz. (viz. fotografie č. 21)

Do středu dolní části jsem umístila altánek, který se nachází na Makedonském náměstí (Gazebo at Macedonia square). Tento altánek neplní vůbec žádnou funkci, na druhou stranu stojí na ideálním místě a doplňuje náměstí a jeho okolí. Jeho estetická role je tedy neoddiskutovatelná, stejně jako velké množství soch, se kterými vytváří dojem celistvosti spolu s již zmíněným muzeem archeologie.

V levé horní části obrazu se nachází pevnost Kale. Stejně jako Kříž tisíciletí, který je dominantou pro celou Skopji, je pevnost Kale dominantou centra tohoto města. Veliká pevnost tyčící se nad řekou Vardar, která protéká městem, bohužel není příliš zachovalá kromě hradeb. Při pohledu z větší dálky se mi pevnost líbila, při návštěvě pevnosti jsem ale uprostřed hradeb zjistila, že architekti na toto místo nechali vystavět nehodící se, nevkusný prosklený objekt. Jelikož je pevnost dominantou centra města tyčící se nad Muzeem architektury a Makedonským náměstím, rozhodla jsem se zachytit ji do tohoto obrazu i přes fakt, že mě příliš neoslovila. (viz. fotografie č. 22)

A do levé přední části obrazu jsem se rozhodla umístit jednu z obyčejných obytných budov nacházejících se na Makedonském náměstí, abych tak alespoň v jednom ze tří obrazů znázorňujících Skopje zaznamenala i prostý obytný dům.

3.4. BARVY A BAREVNOST OBRAZŮ

V této kapitole bych se ráda zmínila o použitých barvách a o barevnosti obrazů. Každý obraz jsem vyhotovila ve třech barevných provedeních. Jako podklad jsem použila barevné papíry těchto barev: žlutá, oranžová, červená, světle modrá, tmavě modrá a zelená.

Vzhledem k dostupnosti, jsem použila barvy Nikkalite process colour. Tyto barvy se používají v tiskárně při tisku dopravních značek. Jedná se o vysoce lesklé barvy, které fungují na principu dvousložkového inkoustového systému, přičemž se po nanesení barva v první fázi přichytí k povrchu a ve druhé fázi vytvoří ochrannou vrstvu, která je odolná vůči graffiti. Když jsem barvy vyzkoušela, líbila se mi barevnost a struktura těchto barev, proto jsem se je rozhodla použít pro tisk linorytů. Při tisku jsem použila tyto barvy: žlutá, červená, modrá, zelená, černá a hnědá.¹⁹

3.4.1. BAREVNOST OBRAZU Č. 1

U prvního obrazu jsem vybrala tisk na modrém papíře. Budova akademie výtvarných umění má béžovou barvu a na vrchu zelenou kopuli, zvolila jsem tedy zeleno-žlutou barevnost, která se blíží skutečné barvě akademie. Pro dům vlevo jsem zvolila červenou barvu, která symbolizuje krev a představuje tak násilí, které probíhalo v Sarajevu. Pro most jsem zvolila černou barvu, aby byl výrazný a propojoval tak budovy na obraze. I přes to, že se jedná o tisk na modrém papíře, jsem se pokusila oblohu zvýraznit tmavě modrou barvou. Výsledkem je velmi temná obloha, která vytváří dojem vzdálenějšího pozadí oproti světle modré barvě vody v popředí. V přední části obrazu, kde je umístěna řeka, jsem nanasla barvu i na netisknoucí plochy, abych tak docílila dojmu neklidné vodní hladiny. Obraz s touto barevností na mne působil ze tří vytištěných variant obrazu nejlépe, proto jsem ho vybrala do mého cyklu linorytů.

3.4.2. BAREVNOST OBRAZU Č. 2

Druhý obraz jsem jako výsledný vybrala na červeném papíře a zároveň jsem na nejnápadnější část tisknoucích ploch nanasla také červenou barvu. V jedné z předchozích variant tisku jsem použila původní barvu mešity, tedy žlutou. Jelikož na mne ale tato budova působila velmi nevýrazně a vzhledem k tomu, že se jedná o dominantní budovu tohoto obrazu, jsem ji při dalším tisku zvýraznila červenou barvou. V tomto tisku jsem nanasla příliš velké množství barvy na budovu mešity, což se projevilo tím, že barva nanesená na cihlách lehce stekla. I přes to, že to nebylo mým původním záměrem, zaujalo mne, jak větší vrstva barvy působí a vytváří strukturu. Zároveň vytváří dojem opotřebovanosti a stáří fasády mešity. Tento efekt by nevznikl, pokud bych na toto místo nanasla stejně tenkou vrstvu, jako na zbytek tiskové matrice. U ostatních budov jsem zvolila tmavší barevnost, abych je upozadila za budovu mešity, která dominuje obrazu. Stejným způsobem jako u řeky v prvním obraze, jsem zvýraznila oblohu tím, že jsem nanasla modrou barvu i na netisknouce plochy, abych tak narušila jednolitou červenou plochu. I přes to, že by se dal tento tisk považovat za nesprávně vytištěný, jsem ho zvolila pro jeho zajímavost, jako výsledný obraz do cyklu linorytů.

3.4.3. BAREVNOST OBRAZU Č. 3

Jako třetí obraz jsem také vybrala tisk na červeném papíře. Oblohu jsem opět tiskla modrou barvou a trávu ve spodní části jsem natiskla zeleně. Přemýšlela jsem o zvolení jiné barevnosti, než je pro oblohu a trávu typická, ale zcela jistě by to kazilo celkový dojem obrazu. Antické sloupy jsem tiskla žlutě, aby byly co nejvíce kontrastní s černě vytištěným elektrickým vedením. Jelikož jsem tiskla na červený papír, žlutá barva použitá na antické sloupy nevyniká pouze oproti elektrickému vedení, ale i proti spodní a horní části tisku, které jsou vlivem barvy papíru velmi tmavé. Z ostatních tisků tohoto linorytu mne oslovil ten, u kterého jsem na antické sloupy použila tmavou barvu. Ale vzhledem k tomu, že v tomto tisku nedocházelo k větší barevné odlišnosti mezi sloupy a okolím, rozhodla jsem se do svého cyklu obrazů zařadit ten s kontrastními žlutými sloupy.

3.4.4. BAREVNOST OBRAZU Č. 4

Ve čtvrtém obraze jsem se snažila zachytit pevnost Berat, která na mě působila velice čistě a esteticky. Pro budovy v pevnosti jsem zvolila žlutou barvu, chtěla jsem znázornit jejich jas a oslnivost, kterou na mě působily. Střechy jsem tiskla červenou barvou, jelikož jejich skutečná červeno-hnědá barva vytváří velký kontrast s bílou barvou fasády. Podobného barevného kontrastu jsem se tedy snažila docílit za použití žluté a červené barvy. Na stěnu v dolní části obrazu a na sloup vysokého napětí jsem použila hnědou barvu. Rozhodovala jsem se mezi hnědou a černou barvou, ale nakonec jsem zvolila hnědou, jelikož černá by mohla působit až příliš výrazně a strhávala by na sebe příliš mnoho pozornosti, která má být soustředěna na domy umístěné v pevnosti.

U tohoto obrazu jsem jako u jediného, použila ve všech třech tiscích stejnou barevnost. Tisky se lišily pouze barvou podkladového barevného papíru. Použila jsem žlutý, zelený a modrý papír, z čehož jsem si vybrala tisk na žlutém podkladě, protože na mě působil nejvíce prosvětleně a zářivě, což nejlépe vytváří dojem, který ve mně toto místo zanechalo.

3.4.5. BAREVNOST OBRAZU Č. 5

V pátém obraze, jsem se rozhodla pro tmavší barevný papír. Zvolila jsem tmavě modrý papír a tisk tak působí, jako by šlo o noční výjev. V tomto obraze jde o znázornění kontrastu mezi bohatší turistickou a chudinskou částí města. Z tohoto důvodu jsem se rozhodla použít pro hotely umístěné ve středu obrazu výrazné zářivé barvy, jako je žlutá, červená a zelená. Místo, kde byly tyto hotely umístěné, na mě působilo pozitivně a vesele, oproti tomu okraje města, kde se nacházely domy chudších obyvatel, na mě působily spíše depresivním dojmem. Proto jsem pro tyto domy zvolila černou barvu. Abych narušila prázdnou plochu v části, kde se nachází obloha, nanasla jsem opět barvu i na vyryté netisknouce plochy. Tímto městem jsme projížděli, když se stmívalo, proto mi tento tmavý tisk evokuje atmosféru z místa nejvíce. Z tohoto důvodu jsem se rozhodla zvolit právě tento tisk do mého cyklu linorytů.

3.4.6. BAREVNOST OBRAZU Č. 6

V tomto obraze jsem se snažila zachytit pevnost Gjirokastër. Při tvorbě tohoto tisku jsem použila podobnou barevnost, jako se nachází u druhého obrazu. Barva podkladového papíru je červená a samotný tisk je složený z tmavých barev. Pro oblohu jsem zvolila stejně jako u předchozích obrazů klasickou modrou barvu. Opět jsem místy na obraze vytiskla i plochy, které by se normálně neměly tisknout. Citadelu a oblouky umístěné pod ní jsem nabarvila hnědou barvou, pro budovu v levé části a oblouky s vojenskou technikou ve spodní části jsem zvolila barvu černou, smutnou, abych zachytila depresivnost války. Kopuli v levé části jsem pro její nevýraznost nechala částečně splývat s oblohou a obarvila ji modrou barvou oblohy. V druhé a třetí variantě tisku jsem použila hnědou, žlutou a červenou barvu na oranžovém a modrém papíře. Tyto varianty působí jistě výrazněji a barevněji, mě se ale do kontextu a barevnosti cyklu linorytů hodila tato méně výrazná barevnost obrazu.

3.4.7. BAREVNOST OBRAZU Č. 7

Jako výsledný linoryt číslo sedm jsem zvolila tisk na žlutém papíře. Dominantou tohoto obrazu je mešita Mustafa Paši. Pro tuto budovu jsem zvolila výraznou červenou barvu, aby tvořila na žlutém papíře velký kontrast. Oproti této budově jsem ještě do barevného kontrastu stavěla budovu muzea na pravé straně a zvonici kostela po levé straně. U těchto budov jsem zvolila zelenou barvu a kostel posvátného srdce Ježíšova jsem udělala modrý s červenou střechou.

Červená střecha moderního kostela přímo navazuje na červenou mešitu, protože jsem tak chtěla vyjádřit způsob, jakým splývají historické budovy s moderními. Tak jako na tomto obraze člověk nenalezne výraznější přechod mezi kostelem a mešitou, tak i ve Skopje je mnohdy těžké na první pohled určit, co je opravdu rekonstruovanou historickou památkou a co je novodobou stavbou. Vyřtuté plochy jsem nabarvila několika barvami, modrou, hnědou a černou. Nebe jsem znázornila opět modrou barvou. Do prostoru oblouků před mešitou jsem použila hnědou barvu a do prostoru oken muzea jsem použila černou barvu. Tyto temnější barvy jsem použila proto, aby vynikl kontrast oproti žluté barvě papíru.

3.4.8. BAREVNOST OBRAZU Č. 8

Pravou část obrazu, tisknutou na světle modrém papíře, jsem se rozhodla barevně sjednotit ze stejného důvodu, jako u předchozího linorytu. Budovy jsem znázornila hnědou barvou. Historická mešita na pozadí opět splývá s nedostavěným kostelem sv. Konstantina a Heleny uprostřed a ta splývá s moderním kostelem sv. Klimenta v popředí. Všechny tyto budovy mají stejný účel - náboženství. Toho je symbolem i Kříž tisíciletí, ke kterému vede lanovka, která svou barevností vyčnívá nad okolní přírodou. Její barevnost jsem se pokusila zachovat a znázornila ji pomocí červené a žluté barvy.

Výjev, který jsem ve Skopji viděla při pohledu na lanovku a Kříž tisíciletí, mě nejvíce uchvátil ve večerních hodinách. Proto jsem se rozhodla i do tohoto obrazu, stejně jako v obr. č. 5 zachytit noční oblohu. Tmavě modrá barva oblohy zároveň tvoří kontrast mezi samotným nebem a kopcem Vodno, který je místy na netisknoucích plochách matrice obarven zelenou barvou stromů a vytváří dojem lesnatého svahu.

3.4.9. BAREVNOST OBRAZU Č. 9

Pro tento obraz jsem zvolila oranžovou barvu papíru, jelikož jsem na něm zachytila budovy, které jsem pozorovala při západu slunce. Vyrytou plochu oblohy jsem tradičně dobarvila modrou barvou. U budov jsem se tentokrát rozhodla pouze pro dvoubarevnou kompozici. Pro budovu muzea, hradu a pro Makedonský oblouk jsem zvolila černou barvu. Pro obytný dům a pro stavbu altánku jsem se rozhodla pro červenou barvu.

Ostatní návrhy jsem vytiskla mnohem barevněji, ale tato barevnost se dle mého názoru k dané kompozici hodila nejvíce.

4. ZÁVĚR

V závěru své práce se chci zmínit o tom, že jsem opravdu ráda za výběr techniky linorytu pro mou bakalářskou práci. Tato technika mě vždy bavila a po tvorbě cyklu linorytů mohu říci, že cítím posun ve zvládnání této grafické techniky a mé nadšení pro linoryt je ještě větší než před tím. Během tvorby cyklu jsem vyzkoušela několik experimentů, ze kterých bych ráda zmínila například obarvování netisknoucích ploch. Tuto metodu jsem aplikovala ve všech svých linorytech. Některé jevy vznikly náhodou, o to více mě pak bavilo výsledné dílo. Linorytem bych se chtěla zabývat i nadále.

Ve své bakalářské práci jsem splnila vše, co jsem si kladla za cíle. Věřím, že pokud se budu linorytem zabývat i nadále, dosáhnu v této technice ještě většího posunu.

5. RESUMÉ

I would like to mention in the end of my work that I am glad for my choice of technique called linocut to my Bachelor's work. I have always loved this technique and after creating plenty of linocuts I can say I feel advance in coping this graphic technique and my passion for linocut is bigger than before. I have tried a lot of experiments during creation of linocuts, for example coloring of nonprinting areas. I applied this method in all of my linocuts. Some of the things happend by accident and I really enjoyed it. I would like to deal with linocuts also in future.

I achieved all my goals which I wanted to realize in my Bachelor's work. If I keep creating linocuts, I believe I will improve in this technique.

POUŽITÉ ZDROJE

- 1) KREJČA, Aleš. *Grafické techniky*. 2. vyd. Praha: Aventinum, 1994, 21 s. Umělcova dílna. ISBN 80-7151-638-8
- 2) KREJČA, Aleš. *Grafické techniky*. 2. vyd. Praha: Aventinum, 1994, 48,53 s. Umělcova dílna. ISBN 80-7151-638-8
- 3) KREJČA, Aleš. *Grafické techniky*. 2. vyd. Praha: Aventinum, 1994, 53 s. Umělcova dílna. ISBN 80-7151-638-8
- 4) KREJČA, Aleš. *Grafické techniky*. 2. vyd. Praha: Aventinum, 1994, 12,14 s. Umělcova dílna. ISBN 80-7151-638-8
- 5) *Lino: český linoryt a výsledky mezinárodních symposií linorytu na Klenové 2001-2004 = Czech linocut and the outcomes of the international linocut symposiums in Klenová 2001-2004 : [Galerie Františka Drtikola, Příbram 15. dubna - 22. května 2005 : Galerie bratří Špillarů, Domažlice 29. června - 28. srpna 2005 : Galerie U Bílého jednorozce, Klatovy 6. listopadu 2005 - 8. ledna 2006 : katalog*. Klatovy: Galerie Klatovy-Klenová, 2005, 18 s. Ze sbírek Galerie Klatovy/Klenová. ISBN 80-85628-79-1.
- 6) [online] Dostupné z: <<http://www.artlist.cz/michal-cihlar-168/>>. Citováno dne [23. 3. 2015]
- 7) [online] Dostupné z: <<http://www.revolverrevue.cz/michal-cihlar/>>. Citováno dne [23. 3. 2015]
- 8) *Lino: český linoryt a výsledky mezinárodních symposií linorytu na Klenové 2001-2004 = Czech linocut and the outcomes of the international linocut symposiums in Klenová 2001-2004 : [Galerie Františka Drtikola, Příbram 15. dubna - 22. května 2005 : Galerie bratří Špillarů, Domažlice 29. června - 28. srpna 2005 : Galerie U Bílého jednorozce, Klatovy 6. listopadu 2005 - 8. ledna 2006 : katalog*. Klatovy: Galerie Klatovy-Klenová, 2005, 20 s. Ze sbírek Galerie Klatovy/Klenová. ISBN 80-85628-79-1.
- 9) [online] Dostupné z: <<http://www.artlist.cz/pavel-piekar-7385/>>. Citováno dne [23. 3. 2015]
- 10) [online] Dostupné z: <http://www.pavelpiekar.cz/Curriculum_vitae.html/>. Citováno dne [23. 3. 2015]

11) *Lino: český linoryt a výsledky mezinárodních symposií linorytu na Klenové 2001-2004* = *Czech linocut and the outcomes of the international linocut symposiums in Klenová 2001-2004* : [Galerie Františka Drtikola, Příbram 15. dubna - 22. května 2005 : Galerie bratří Špillarů, Domažlice 29. června - 28. srpna 2005 : Galerie U Bílého jednorožce, Klatovy 6. listopadu 2005 - 8. ledna 2006 : katalog. Klatovy: Galerie Klatovy-Klenová, 2005, 16 s. Ze sbírek Galerie Klatovy/Klenová. ISBN 80-85628-79-1.

12) [online] Dostupné z: <<http://www.artlist.cz/vaclav-malina-1211/>>. Citováno dne [23. 3. 2015]

13) *Lino: český linoryt a výsledky mezinárodních symposií linorytu na Klenové 2001-2004* = *Czech linocut and the outcomes of the international linocut symposiums in Klenová 2001-2004* : [Galerie Františka Drtikola, Příbram 15. dubna - 22. května 2005 : Galerie bratří Špillarů, Domažlice 29. června - 28. srpna 2005 : Galerie U Bílého jednorožce, Klatovy 6. listopadu 2005 - 8. ledna 2006 : katalog. Klatovy: Galerie Klatovy-Klenová, 2005, 30 s. Ze sbírek Galerie Klatovy/Klenová. ISBN 80-85628-79-1.

14) [online] Dostupné z: < <http://www.janvicar.com/cv.html> >. Citováno dne [23. 3. 2015]

15) [online] Dostupné z: < <http://www.restaurator-ruzicka.cz/tvorba/obrazy.html> >. Citováno dne [23. 3. 2015]

16) *Lino: český linoryt a výsledky mezinárodních symposií linorytu na Klenové 2001-2004* = *Czech linocut and the outcomes of the international linocut symposiums in Klenová 2001-2004* : [Galerie Františka Drtikola, Příbram 15. dubna - 22. května 2005 : Galerie bratří Špillarů, Domažlice 29. června - 28. srpna 2005 : Galerie U Bílého jednorožce, Klatovy 6. listopadu 2005 - 8. ledna 2006 : katalog. Klatovy: Galerie Klatovy-Klenová, 2005, 6 s. Ze sbírek Galerie Klatovy/Klenová. ISBN 80-85628-79-1.

17) [online] Dostupné z: < <http://www.restaurator-ruzicka.cz/tvorba/index.html> >. Citováno dne [23. 3. 2015]

18) [online] Dostupné z: < <http://www.viktorkarlik.cz/cv> >. Citováno dne [23. 3. 2015]

19) *Lino: český linoryt a výsledky mezinárodních symposií linorytu na Klenové 2001-2004* = *Czech linocut and the outcomes of the international linocut symposiums in Klenová 2001-2004* : [Galerie Františka Drtikola, Příbram 15. dubna - 22. května 2005 : Galerie

bratří Špillarů, Domažlice 29. června - 28. srpna 2005 : Galerie U Bílého jednorožce, Klatovy 6. listopadu 2005 - 8. ledna 2006 : katalog. Klatovy: Galerie Klatovy-Klenová, 2005, 26 s. Ze sbírek Galerie Klatovy/Klenová. ISBN 80-85628-79-1.

20) [online] Dostupné z: < <http://www.nikkalite.com/traffic-inks.html> >. Citováno dne [23. 3. 2015]

OBRAZOVÁ PŘÍLOHA

3.3.1. OBRAZ Č. 1, „AKADEMIE V SARAJEVU“

3.3.2. OBRAZ Č. 2, „MEŠITA V GUSINJI“

3.3.3. OBRAZ Č. 3, „ANTICKÉ SLOUPY V DRAČI“

3.3.4. OBRAZ Č. 4, „PEVNOST BERAT“

3.3.5. OBRAZ Č. 5, „MĚSTO VLORA“

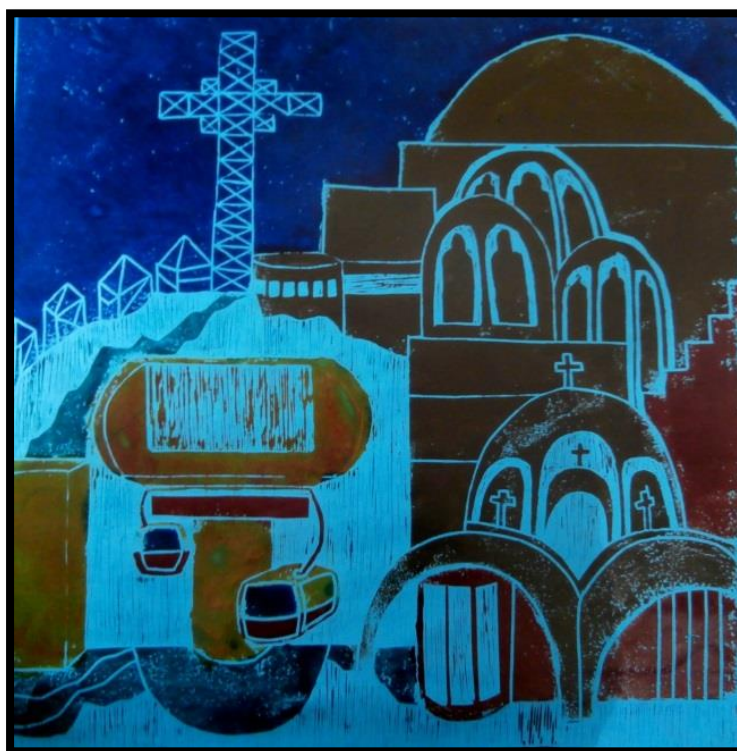
3.3.6. OBRAZ Č. 6, „PEVNOST GJIROKASTËR“

3.3.7. OBRAZ Č. 7, „SRDCE JEŽÍŠOVO VE SKOPJI“

3.3.8. OBRAZ Č. 8, KŘÍŽ TISÍCILETÍ VE SKOPJI“

3.3.9. OBRAZ Č. 9, „SKOPJE“

Fotografie č. 1.

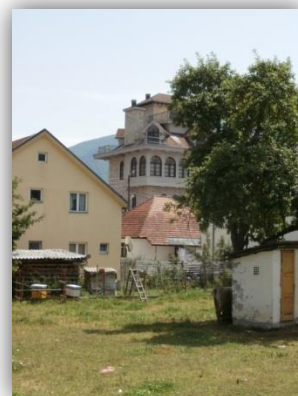
Fotografie č. 2.

Fotografie č. 3.

Fotografie č. 4.

Fotografie č. 5.

Fotografie č. 6.

Fotografie č. 7.

Fotografie č. 8.

Fotografie č. 9.

Fotografie č. 10.

Fotografie č. 11.

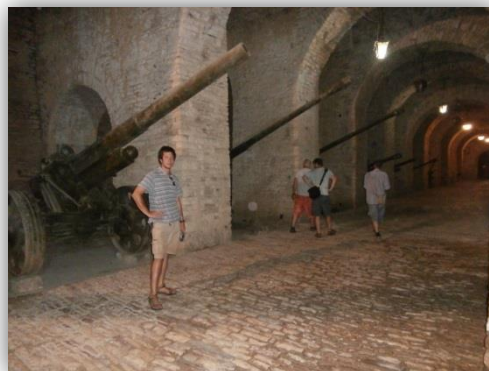
Fotografie č. 12.

Fotografie č. 13.

Fotografie č. 14.

Fotografie č. 15.

Fotografie č. 16.

Fotografie č. 17.

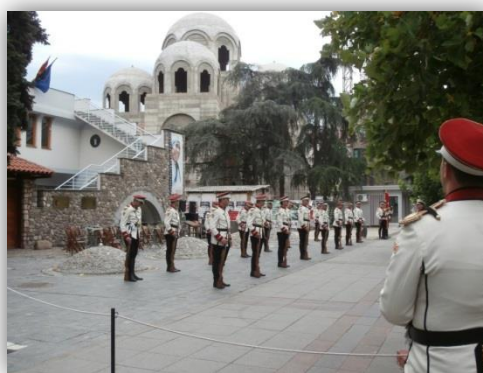
Fotografie č. 18.

Fotografie č. 19.

Fotografie č. 20.

Fotografie č. 21.

Fotografie č. 22.

